

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Vrchní soud v Praze v senátě složeném z předsedy JUDr. Luboše Vrby a soudců Mgr. Bc. Viktora Macha a JUDr. Alexandra Károlyiho projednal ve veřejném zasedání konaném dne 18. února 2021 odvolání **obžalovaného Serhiye F.**, narozeného xxx, státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze a poškozené N. M., narozené xxx, podaná proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 12. 11. 2020, č.j. 43 T 6/2020-862,

a rozhodl takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. b), c), d), f) tr. ř. se napadený rozsudek z podnětu odvolání obžalovaného a státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze **zrušuje** v celém rozsahu a podle § 259 odst. 3 písm. b) tr. ř. se **znovu rozhoduje** tak, že

obžalovaný

Serhiy F., narozen xxxrajině, státní příslušník Ukrajiny, v ČR bytem xxx, t. č. ve vazbě ve Vazební věznici Praha – Pankrác,

je vinen, že

I.

1) v přesně nezjištěné době, nejméně však v období od ledna 2018 do 10. 4. 2019, na přesně nezjištěných místech v Praze, nejméně v xxx, v bytě, kde přebýval u svojí přítelkyně Terezy K., nar. xxx, v době, kdy mu Jana P., nar. xxx, svěřila svojí nezletilou dceru, pošk. **S. P.**, nar. xxx, aby ji hlídal, využil situace, když byl s nezletilou sám, opakovaně nezletilou xxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, přičemž při tomto svém úmyslném jednání využil psychické a fyzické bezbrannosti nezletilé vyplývající jednak z jeho převahy fyzické a psychické, a také z převahy dospělé autority a rodinného přítele, kdy nezletilá byla vzhledem ke svému nízkému věku po všech stránkách nedostatečně vyspělá tak, aby mohla jeho jednání pochopit, posoudit, domyslet, vyhodnotit a dostatečně projevit svou vůli a dát jednoznačně najevo svůj nesouhlas s jeho jednáním

a odpor k němu, nebo se jinak účinně bránit, jeho jednání nerozuměla, čehož si musel být nepochybně vědom, a jejího stavu využil k dosažení svého cíle, ačkoli věděl, že pošk. nezl. S. P. dosud nedovršila věku patnácti let, což bylo zřejmé jednak z její fyziognomie, v době činu jí byly 3 resp. 4 roky, a jednak mu byl, jako rodinnému příteli, věk nezletilé znám,

2) v přesně nezjištěné době, nejméně v období od června 2019 do srpna 2019, nejméně v xxxxxxxx, v pokoji motelu xx, který nezletilá **N. M.**, nar. xxx, obývala společně se svojí matkou, **K. M.**, nar. xxx, a v xxxx, v bytě, kde přebýval u svojí přítelkyně **T. K.**, nar. xxx, v době, kdy mu **K. M.** světila svou nezletilou dceru, aby ji hlídal, využil situace, když byl s nezletilou sám, poškozenou vysvlékl ze spodního prádla, opakovaně nezletilou osahával,

_____

_____

_____

_____

_____

_____ přičemž při tomto svém úmyslném jednání využil psychické a fyzické bezbrannosti nezletilé vyplývající jednak z jeho převahy fyzické a psychické, a také z převahy dospělé autority a rodinného přítele, kdy nezletilá byla vzhledem ke svému nízkému věku po všech stránkách nedostatečně vyspělá tak, aby mohla jeho jednání pochopit, posoudit, domyslet, vyhodnotit a dostatečně projevit svou vůli a dát jednoznačně najevo svůj nesouhlas s jeho jednáním a odpor k němu, nebo se jinak účinně bránit, jeho jednání nerozuměla, čehož si musel být nepochybně vědom, a jejího stavu využil k dosažení svého cíle, ačkoli věděl, že pošk. nezl. **N. M.** dosud nedovršila věku patnácti let, neboť v době činu jí byly 3 resp. 4 roky, což bylo zřejmé jednak z její fyziognomie, jednak mu byl jako rodinnému příteli věk nezletilé znám, přičemž v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného se u nezletilé nejpozději v únoru 2020 rozvinula xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx projevující se zejména přetrvávajícími poruchami spánku, poruchami příjmu potravy, úzkostností, obavami z návštěv míst, kde se poškozená pohybovala s obžalovaným, narušením sociálních vazeb, výrazné strachové fenomény a psychické bloky, dále se u ní projevil xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx,

tedy:

jednak pod body I./1, 2 - jiného zneužitím jeho bezbrannosti donutil k pohlavnímu styku a spáchal takový čin jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a spáchal takový čin na dítěti mladším patnácti let a pod bodem 2) způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví,

jednak pod bodem I./2 - zneužil dítě k výrobě pornografického díla,

II.

1) od přesně nezjištěné doby do 1. 10. 2019 přechovával v **mobilním telefonu značky SAMSUNG, model SM-G610F, S/N: R58K34TPNGP**, jehož byl uživatelem, nejméně 87 fotografií zobrazujících dívky dětského věku, na kterých jsou obnažené dívky předškolního věku zobrazeny v sexuálně dráždivých polohách vyzývavě předvádějící xxxxxxxxxxxx, včetně fotografie označené č. 58339328.jpg ze zrekonstruovaného souboru znázorňující blíže neztotožněnou obnaženou dívku předškolního věku v sexuálně dráždivé poloze vyzývavě předvádějící své pohlavní orgány

2) v přesně nezjištěné době, nejméně od 16. 9. 2019 do 1. 10. 2019, vědomě přechovával na **paměťové kartě MicroSD zn. Adata, vel. 32 GB, S/N: G32G1206507343**, umístěné v mobilním

tedy:

III.

tedy:

čímž spáchal

pod bodem III. přečin výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií dle § 192 odst. 3 tr. zákoníku

a odsuzuje se

Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se ukládá trest propadnutí věci a to:

- mobilného telefonu značky SAMSUNG, model SM-G610F, S/N: R58K34TPNGP
- pamäťové karty Micro SD zn. Adata, vel. 32 GB, S/N: G32G1206507343,

Podle § 228 odst.1 tr. řádu je obžalovaný povinen nahradit poškozené nezl. S. P., nar. xxx, bytem xxx, nemajetkovou újmu ve výši 100 000 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,25 % ročně od 18. 8. 2020 do zaplacení.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen nahradit poškozené nezl. N. M., nar. xxx, bytem xxx, nemajetkovou újmu ve formě další nemajetkové újmy ve výši 100 000 Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Holcová

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozená nezletilá N. M., nar. xxx, bytem xxxx, odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 256 tr. ř. se odvolání poškozené nezl. N. M. **zamítá**.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný Serhiy F. uznán vinným pod bodem I./1, 2 rozsudku zločinem znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea 2, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku v jednočinném souběhu s přečinem zneužití dítěte k výrobě pornografie podle § 193 odst. 1 tr. zákoníku, pod bodem II./1, 2 rozsudku přečin výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií dle § 192 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku, jehož se měl dopustit tím, že

I.

*1) v přesně nezjištěné době, nejméně však v období od ledna 2018 do 10. 4. 2019, na přesně nezjištěných místech v Praze, nejméně v xxx, v bytě, kde přebýval u svojí přítelkyně T. K., nar. xxxx, v době, kdy mu J. P., nar. xxxx, svěřila svojí nezletilou dceru, pošk. **S. P.**, nar. xxxx14, aby ji hlídal, využil situace, když byl s nezletilou sám, opakovaně nezletilou xxxxxxxx, [REDACTED], přičemž při tomto svém úmyslném jednání využil psychické a fyzické bezbrannosti nezletilé vyplývající jednak z jeho převahy fyzické a psychické, a také z převahy dospělé autority a rodinného přítele, kdy nezletilá byla vzhledem ke svému nízkému věku po všech stránkách nedostatečně vyspělá tak, aby mohla jeho jednání pochopit, posoudit, domyslet, vyhodnotit a dostatečně projevit svou vůli a dát jednoznačně najevo svůj nesouhlas s jeho jednáním a odpor k němu, nebo se jinak účinně bránit, jeho jednání nerozuměla, čehož si musel být nepochybně vědom, a jejího stavu využil k dosažení svého cíle, ačkoli věděl, že pošk. nezl. S. P. dosud nedovršila věku patnácti let, což bylo zřejmé jednak z její fyziognomie, v době činu jí byly 3 resp. 4 roky, a jednak mu byl, jako rodinnému příteli, věk nezletilé znám,*

*2) v přesně nezjištěné době, nejméně v období od června 2019 do srpna 2019, nejméně v xxxxx5, v pokoji motelu xxx, který nezletilá **N. M.**, nar. xxxx, obývala společně se svojí matkou, K. M., nar. xxxx, a v xxxxx, v bytě, kde přebýval u svojí přítelkyně T. K., nar. xxxx, v době, kdy mu K. M. svěřila svou nezletilou dceru, aby ji hlídal, využil situace, když byl s nezletilou sám, poškozenou xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, [REDACTED]*

[REDACTED] přičemž tyto aktivity zachytil na fotografiích, které sám vyrobil, na kterých je zachycena nezletilá poškozená v xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, [REDACTED], vyrobil fotografii, na [REDACTED]

[REDACTED], přičemž při tomto svém úmyslném jednání využil psychické a fyzické bezbrannosti nezletilé vyplývající jednak z jeho převahy fyzické a psychické, a také z převahy dospělé autority a rodinného přítele, kdy nezletilá byla vzhledem ke svému nízkému věku po všech stránkách nedostatečně vyspělá tak, aby mohla jeho jednání pochopit, posoudit, domyslet, vyhodnotit a dostatečně projevit svou vůli a dát jednoznačně najevo svůj nesouhlas s jeho jednáním a odpor k němu, nebo se jinak účinně bránit, jeho jednání nerozuměla, čehož si musel být nepochybně vědom, a jejího stavu využil k dosažení svého cíle, ačkoli věděl, že pošk. nezl. N. M. dosud nedovršila věku patnácti let, neboť v době činu jí byly 3 resp. 4 roky, což bylo zřejmé jednak z její fyziognomie, jednak mu byl jako rodinnému příteli věk nezletilé znám,

II.

*1) od přesně nezjištěné doby do 1. 10. 2019 přechovával v mobilním telefonu značky **SAMSUNG**, model **SM-G610F**, S/N: **R58K34TPNGP**, jehož byl uživatelem, nejméně 87 fotografií zobrazujících dívky dětského věku, na kterých jsou obnažené dívky předškolního věku zobrazeny v xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx*

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Holcová

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, včetně fotografie označené č. 58339328.jpg ze zrekonstruovaného souboru .jpg znázorňující bližší neztožněnou obnaženou dívku předškolního věku v sexuálně dráždivé poloze vyjádřené předvádějící xxxxxxxxxxxxxxxx, kterou prostřednictvím sbora uvedeného mobilního telefonu značky SAMSUNG, model SM-G610F, v dosud přesně nezjištěné době a na dosud přesně nezjištěném místě vyhotovil, přičemž tohoto jednání se dopustil i přesto, že věděl, že se jedná o osoby mladší patnácti let,

2) v přesně nezjištěné době, nejméně od 16. 9. 2019 do 1. 10. 2019, vědomě přechovával na **paměťové kartě MicroSD zn. Adata, vel. 32 GB, S/N: G32G1206507343**, umístěné v mobilním telefonu značky Xiaomi MAG138, jehož byl uživatelem, ve složce "\Soubor\Pictures\Pačota foto\xxxxxx\", videosoubor "Animated Angel Having Sex-Ahme Xxx Tube, Free Hot Sex, Lo.mp4", na kterém je ve formě animace opatřené zvukovou stopou a titulky, znázorněn pohlavní styk dítěte ženského pohlaví s dospělým mužem, a od 13. 3. 2019 do přesně nezjištěné doby zrekonstruovaný soubor 58339328.jpg obsahující fotografii znázorňující obnaženou dívku předškolního věku v sexuálně dráždivé poloze vyjádřené předvádějící xxxxxxxxxxxx, tedy pornografická díla, která zobrazují dítě nebo osobu, jež se jeví být dítětem,

2. Za popsanou trestnou činnost byl obžalovaný Serhiy F. odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání sedmi let, kdy pro výkon tohoto trestu byl zařazen do věznice s ostrahou. Obžalovanému byl navíc uložen i trest propadnutí věci, a to mobilního telefonu značky Samsung a paměťové karty MicroSD značky Adata. Dále byla uložena obžalovanému povinnost uhradit poškozené nezl. S. P. nemajetkovou újmu ve výši 100.000 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,25 % ročně od 18. 8. 2020 do zaplacení a stejnou částku se stejným úrokem z prodlení i poškozené N. M., kdy poškozená N. M. byla se zbytkem svého nároku na náhradu nemajetkové újmy odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních. Proti výše uvedenému rozsudku podal obžalovaný, státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze a taktéž poškozená N. M., prostřednictvím své zmocněnkyně, odvolání.
3. Obžalovaný Serhiy F. ve svém odvolání uvádí, že brojí proti výroku o vině, výroku o trestu, jakož i výroku o náhradě škody. Obžalovaný má za to, že na základě provedených důkazů není možno přijmout závěr o vině tak, jak to učinil soud prvního stupně, kdy důkazy byly soudem mnohdy nesprávně interpretovány. Obžalovaný uvádí, že v době spáchání projednávaných skutků snižovala závislost na drogách jeho ovládací schopnosti, resp. z posudku o zdravotním stavu obžalovaného vyplývá, že v době spáchání projednávaných skutků snižovala jeho závislost na drogách jeho ovládací schopnosti pouze nepodstatnou měrou, schopnosti rozpoznávací měly být plně zachovalé, není však zřejmé, jakým způsobem k tomu znalci došli. Obžalovaný v době zkoumání byl již dva měsíce ve vazbě, tedy lze předpokládat, že drogy neužíval. Znalci tak presumují příčetnost obžalovaného, aniž by měli dostatečná vstupní data. Znalci nezkoumali, jaký vliv mají drogy na chování obžalovaného, jaké množství drogy je potřeba, aby se dostal do stavu nepřičetnosti či zmenšené přičetnosti. Závěry jsou postaveny na domněnkách a zobecňování, případně na zkušenostech s jinými osobami. Nelze přijmout závěr, že obžalovaný byl plně přičetný, takový závěr není v souladu se zásadou in dubio pro reo, nebo pokud by snad nepřičetnost hovořila ve prospěch obžalovaného, nelze jeho přičetnost presumovat, celý posudek je tak pro řízení zcela nepoužitelný, neboť zkoumání bylo provedeno ve zcela jiném prostředí nebo za zcela odlišných podmínek, za kterých se měla stíhaná trestná činnost odehrát. Jednoznačnou vadou dokazování pak je, že ve věci byl slyšen pouze prof. Weiss, tedy jeden ze dvou znalců, konkrétně znalec z oboru psychologie, psychiatr doc. Zvěřina ve věci vyslechnut nebyl, přičemž psychiatr, jakožto lékař, by měl mít k otázce přičetnosti hlavní slovo. Obžalovaný tak nedostal možnost konfrontovat v hlavním líčení znalce, který byl pro posouzení podstatně důležitější. Znalci se dále ve spoustě

odpovědí dopouštějí uvádění tzv. alternativních závěrů. Diagnóza jako výsledek znaleckého zkoumání nemůže být závislá na tom, zda bude obžalovaný uznán vinným, diagnóza a další závěry buď existují a platí nebo neexistují a neplatí, znalec zkoumal objektivní duševní stav bez ohledu na to, zda byl skutek spáchán, případně, zda je trestným činem. Pokud platí zásada presumpce neviny, nelze z posudku v žádném případě vycházet, neboť až do právní moci rozhodující závěry v posudku zároveň platí i neplatí. Posudek je nepoužitelný pro svoji logickou rozpornost. Soud pak výrok o vině i výběr vhodného trestu podkládá právě závěry znaleckého posudku, posudek však nemůže být pro rozhodnutí podkladem, neboť jeho závěry se stanou jednoznačně platnými až okamžikem nabytí právní moci, což ještě nenastalo. Je však zjevné, že soud prvního stupně z posudku vychází, neboť jej využíval jako odůvodnění např. u výše uloženého trestu. Dále obžalovaný poukazuje na skutečnost, že v řízení mělo být prokázáno, že úmysl obžalovaného směřoval k jeho vlastnímu pohlavnímu uspokojení, a tak bylo možno jednoznačně kvalifikovat skutek jako trestný čin znásilnění. Jak soud správně uvedl, skutková podstata trestného činu znásilnění předpokládá donucení k pohlavnímu styku, dle judikatury či odborné literatury se za pohlavní styk považuje jakýkoli způsob ukájení pohlavního pudu na těle jiné osoby, jde o široký pojem, který zahrnuje jednání vyvolané pohlavním pudem, který směřuje k ukojení sexuálního nutkání, jednání tak musí směřovat k pohlavnímu uspokojení pachatele, byť nezáleží, zda k němu v konkrétním případě dojde. V případě, že jednání nesměřuje k pohlavnímu uspokojení pachatele, nemůže jít o znásilnění, neboť v jednání chybí pohlavní styk, jakožto podstatný znak skutkové podstaty. Soud zcela rezignoval na zjištění, jaký byl skutečný motiv obžalovaného, přitom tato okolnost je zcela zásadní pro právní kvalifikaci skutku. Jediná fotografie, na které byl obžalovaný ztotožněn, a kde je zobrazen jeho penis, je fotografie na č.l. 495, na této fotografii obžalovaný zcela zjevně erekci nemá, navíc se poškozené ani nedotýká, jestliže jsou ohledně toho pochybnosti, nechť je přibrán znalec, který by jednoznačně potvrdil či vyloučil, zda je na fotografii ztopořený penis, či nikoli. Za druhé je třeba také uvést, že u mužů nelze klást rovnítko mezi erekcí a vzrušením, je obecně známo, že erekci může být aktivována i jinak, za třetí platí, že ani samotný skutečný pohlavní styk nemusí primárně vykonávat za účelem pohlavního uspokojení. Jestliže nebyla zjištěna motivace obžalovaného ke spáchání stíhaných skutků, nelze jednoznačně uzavřít, že jde o trestný čin znásilnění. Vadou řízení je také jednoznačně fakt, že ke zdravotnímu stavu obžalovaného a ke zdravotnímu stavu poškozené N. M. zpracoval znalecký posudek tentýž znalec, a to prof. Weiss. S ohledem na výše uvedené tak obžalovaný navrhuje, aby soud napadený rozsudek zrušil a vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

4. Pokud jde odvolání státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze, ta brojí proti výroku pod bodem I./2 rozsudku, kdy soud z popisu skutku vypustil následek, který poškozená nezl. N. M. utrpěla v důsledku jednání obžalovaného, a který u ní nastal právě v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného F., a to xxxxxxxxxxxxxxxx, což vyplývá jak ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie zpracovaného na poškozenou, tak i z výsledku znalce prof. Weisse u hlavního líčení. xxxxxxxxxxxxxx se u poškozené projevovala zejména poruchami spánku a příjmu potravy, narušením sociálních vazeb, strachem při pohybu venku v místech, kde s obžalovaným byla, strachem, že jí obžalovaný opět napadne, obavou z hraček, či věcí, které jí obžalovaný předkládal. Znalec MUDr. Stibral ve znaleckém posudku jednoznačně konstatoval, že v případě nezl. je nutná psychiatrická léčba, kdy na základě tohoto doporučení byla nezl. hospitalizována na oddělení dětské psychiatrie v Thomayerově nemocnici, a dále byla psychoterapeuticky vedena v DKC. Vzhledem ke skutečnosti, že znalecký posudek na nezletilou byl vypracován v únoru 2020, kdy znalci konstatovali u nezletilé těžkou xxxxxxxxxxxx, která byla

konstatována i při hospitalizaci nezletilé na psychiatrické klinice, kam byla přijata 15. 4. 2020, a kde teprve začala odeznívat, má státní zástupkyně za prokázané, že xxxxxxxxxxxxxxxx nezletilá trpěla po dobu nejméně několika měsíců, jedná se tedy o vážnou poruchu zdraví ve smyslu ustanovení § 122 odst. 2 písm. i) tr. zákoníku. Pokud by měl soud o tom pochybnosti, měl vyslechnout znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie MUDr. Karla Stíbrala, který v této části zpracoval s ohledem na svoji odbornost znalecký posudek na nezletilou a nikoli toliko znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie prof. Weisse. Proto i navrhl doplnit dokazování výsledkem právě MUDr. Karla Stíbrala. Pokud jde o odvolání do výroku o trestu v případě, že by soud na základě jejího odvolání dospěl k závěru, že jednání je nutno kvalifikovat i dle písm. c), odst. 3 § 185, je na místě uložit obžalovanému přísnější nepodmíněný trest odnětí svobody, blížíci se osmi letům. Pokud jde o odvolání do výroku o náhradě nemajetkové újmy, odvolání směřuje do výroku týkající se poškozené nezl. N. M., kde je opět třeba konstatovat, že pokud by soud na základě jejího odvolání a doplnění dokazování výsledkem znalce dospěl k závěru, že jednání je třeba kvalifikovat podle shora uvedené právní kvalifikace, je na místě uložit obžalovanému nahradit poškozené nemajetkovou újmu ve větší výši než toliko 100.000 Kč, a to s ohledem na závažnost případu, duševní útrapy nezletilé, práva nezl. na ochranu jejího života, svobody, zdraví, cti, důstojnosti a negativního ovlivnění kvality života nezletilé, a to v souladu s judikaturou. Proto navrhuje, aby odvolací soud při nezměněném výroku o vině pod bodem I./1 a II./1, 2 rozhodl, že se obžalovaný uznává vinným ze spácháním pod bodem I./2 rozsudku ze zločinu znásilnění dle § 185 odst. 1 alinea 2, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a), c) tr. zákoníku spáchaného v jednočinném souběhu s přečinem zneužití dítěte k výrobě pornografie dle § 193 odst. 1 tr. zákoníku a za nezměněného výroku o trestu v části týkající se uložení trestu propadnutí věci a uložil obžalovanému úhrnný trest odnětí svobody v trvání sedmi let a osmi měsíců a pro výkon trestu jej zařadil do věznice s ostrahou a za nezměněného výroku o náhradě nemajetkové újmy poškozené nezl. S. P. rozhodl, že obžalovaný je povinen nahradit poškozené nezl. N. M. nemajetkovou újmu ve výši 450.000 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,25 % ročně od 18. 8. 2020 do zaplacení a se zbytkem jejího nároku poškozenou odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních.

5. Státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze ještě doplnil odvolání přímo u veřejného zasedání a dospěl k závěru, že skutky popsané pod body I. /1, 2 napadeného rozsudku by měly být posuzovány jako samostatné skutky a u poškozené N. M. navrhl jednání kvalifikovat jako zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea 2, odst. 2 písm. c), odst. 3 písm. a), c) tr. zákoníku v souběhu s přečinem ohrožení výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku a přečinem zneužití dítěte k výrobě pornografie podle § 193 odst. 1 tr. zákoníku. U poškozené S. P. navrhl ponechat použitou právní kvalifikaci tak, jak je, pouze ji rozšířit tím způsobem, že by šlo dále o souběh s přečinem ohrožení výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku. Dále dospívá k závěru, že by jednání pod body II./1, 2 mělo být kvalifikováno jako přečiny výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 1 tr. zákoníku a jako samostatný skutek, aby bylo kvalifikováno jednání, kdy došlo k výrobě fotografie č. 58339328.JPG v přesně nezjištěné době do 1. 10. 2009 a takový skutek kvalifikovat jako přečín výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 3 alinea první tr. zákoníku. Navrhl uložit trest v trvání osmi let a zařadit obžalovaného do věznice se zvýšenou ostrahou, tj. oproti podanému odvolání taktéž změna, a rovněž navrhl navýšit částku, která by měla být nahrazena poškozené nezl. N. M., a to ve výši 500.000 Kč, včetně úroku z prodlení ve výši 8,25% ročně od 18. 8. 2020 do zaplacení a se zbytkem jejího nároku jí podle § 229 odst. 2 tr. ř. odkázat na občanskoprávní řízení.

6. Odvolání proti rozsudku podala i poškozená nezl. N. M., a to prostřednictvím své zmocněnkyně, kdy samozřejmě směřuje své odvolání do výroku o náhradě nemajetkové újmy v neprospěch obžalovaného. Podle názoru zmocněnkyně přiznaná náhrada nemajetkové újmy neodpovídá závažnosti jednání, kterého se dopustil obžalovaný přímo na nezletilé poškozené. Částkou ve výši 100.000 Kč s příslušenstvím nelze odčinit psychické ani fyzické útrapy nezletilé, jejichž následkem došlo k xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, agresi, tikům a dalším patologickým projevům, např. úzkostnosti, strachu při pohybu venku v místech, kde byla s obviněným, strachem, že jí obžalovaný napadne, dále obava z hraček či věcí, které jí obžalovaný předkládal atd. Znalci zjistili, že poškozená trpí xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx vyžadující psychiatrickou léčbu, okamžitou hospitalizaci jako následek sexuálního zneužití, nikoli následek disfunkčního rodinného prostředí. Přes závěr znaleckého posudku z oboru zdravotnictví ze dne 27. 2. 2020, že u poškozené jde o xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx vykazující znaky těžkého ublížení na zdraví, soud prvního stupně učinil závěr, že nejde o těžké ublížení na zdraví, když porucha zdraví u nezl. poškozené trvala po dobu minimálně cca 7 měsíců, což je citelný zásah do života tak malého dítěte. Soud nedostatečně posoudil i možnosti lepší budoucnosti poškozené nezletilé, kdy vyplynulo z výpovědi znalce prof. Weisse, že u obětí sexuálního zneužití obvykle přetrvávají celoživotní následky, a tyto budou mít vliv na kvalitu jejího budoucího života. Stanovení adekvátní výše nemajetkové újmy by mělo působit i na obžalovaného, který se k celé věci prakticky nevyjádřil, pokud něco připustil, tak pouze vlastní drogovou závislost. Stanovení výše nemajetkové újmy by mělo odpovídat i skutečným možnostem a citelnému finančnímu postihu obžalovaného. S ohledem na uvedené poškozená navrhuje, aby Vrchní soud v Praze jako soud odvolací výrok o přiznání nemajetkové újmy zrušil a věc vrátil k novému projednání a rozhodnutí, nebo aby ve věci znovu rozhodl ve smyslu podaného odvolání.
7. Vrchní soud v Praze jako soud odvolací z podnětu všech podaných odvolání ve smyslu ustanovení § 254 odst. 1 tr. ř. přezkoumal zákonnost a odůvodněnost těch oddělitelných výroků napadeného rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání a správnost postupu řízení, které mu předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad a dospěl k závěru, že odvolání obžalovaných jsou důvodná pouze částečně, kdy vyhověl odvolání obžalovaného a státního zástupce a odvolání poškozené zamítl. Nutno dodat, že velké množství námitek ze strany odvolání obžalovaného směřovalo do způsobu hodnocení důkazů soudem prvního stupně, což je činnost, která je výsadním právem soudu prvního stupně, který důkazy provádí a poté hodnotí, pokud přitom nalézací soud postupuje důsledně dle zásady ustanovení § 2 odst. 6 tr. ř., kdy argumentace není v rozporu se zásadou obecné logiky, tak nelze proti takovému hodnocení důkazů nic namítat. Tak je tomu i v tomto případě. Proto odvolací soud skutkově zjištění soudu prvního stupně až na drobné výjimky akceptuje jako správná a ztotožňuje se s nimi. V tomto směru lze na odůvodnění napadeného rozsudku odkázat. Odvolací soud přezkoumal jak řízení, které předcházelo napadenému rozsudku, tak rozsudek samotný a neshledal žádná procesní pochybení.
8. Pokud jde o vinu obžalovaného pod body I. /1, 2 výroku napadeného rozsudku, má odvolací soud za to, že vina obžalovaného je jednoznačně prokázána, zejména z výpovědi obou poškozených, byť poškozená nezl. P. při výpovědi byla velmi rozrušená, nebyla schopna vypovídat. To, co prožila ona sama, však sdělila jednak své matce, svědkyni J. P., ale i pěstounce M. Š. a v rámci vypracování znaleckého vyšetření také PhDr. Záhorské jako znalkyni. Dále je obžalovaný usvědčován v bodu I./2 samotnou poškozenou N. M. Nelze pominout ani výpovědi dalších svědků, ať už je to K. M., J. S., J. M., A. M. a T. K., což jsou všechno svědci, kteří verze poškozených slyšeli přímo od nich, případně se vyjadřovali k fotografiím, kde poznali obžalovaného a poškozenou N. M. Byla to zejména T. K., K. M. i J. P., kdy svědkyně nezl. N. M. se svěřila matce K. M., jejímu příteli J. S. a

výpovědi naprosto korespondují vzájemně, navíc u poškozené N. M. nebyly zjištěny sklony ke konfabulacím ani jiné okolnosti zpochybňující hodnověrnost její výpovědi, kdy spíše naopak měla poškozená tendence jednání obžalovaného zlehčovat a trýznivé zážitky vytěšňovat. Vina obžalovaného v těchto bodech byla jednoznačně prokázána, je to podepřeno i znaleckými posudky na jednotlivé poškozené, které vypracovali soudní znalci. Pokud jde o samotnou poškozenou S. P., znalci dochází k závěru, že vyhýbání se diskuzi na dané téma nasvědčuje, že se jedná o zážitky značně nepříjemné, může se jednat o ochranný mechanismus ve formě disociace a je zjevné, že se i ohledně sexuálního zneužití svěčila právě PhDr. Záhorské, která vypracovala na poškozenou znalecký posudek s dr. Mgr. Viktorem Hartošem. Pokud jde o výpověď samotného obžalovaného, on uvádí, že si na nic nepamatuje, zároveň se omlouvá a vyjadřuje lítost nad svým jednáním, ale má za to, že byl ovlivněn natolik pervitinem a má takové okno, že neví, že by k něčemu takovému mělo dojít, když v podstatě své jednání popírá. Obžalovaný ve svém odvolání mj. zpochybňuje skutečnost, že nebyl slyšen znalec doc. MUDr. Jaroslav Zvěřina, CSc., znalec z oboru zdravotnictví odvětví psychiatrie, který vypracoval znalecký posudek společně se znalcem z oboru zdravotnictví odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie prof. PhDr. Petrem Weissem, PhD. Obžalovaný v podstatě sporoval to, že není jasné, z čeho znalci došli k závěru, že byl příčetný v době spáchání trestného činu, že není jasné, jak znalec MUDr. Zvěřina k tomuto závěru došel. Odvolací soud proto dospěl k závěru, že bude ve veřejném zasedání vhodné vyslechnout právě znalce doc. MUDr. Jaroslava Zvěřinu, kterého vyslechl, a dal i prostor obhajobě, aby mohla klást znalci otázky. Přítomen byl a také byl vyslechnut i prof. Weiss k tomuto znaleckému posudku. Z tohoto znaleckého posudku a z vyjádření doc. Zvěřiny u veřejného zasedání vyplynulo, že droga sama o sobě nemůže v člověku vyvolat sexuální zájmy tohoto typu, tudíž není možné připustit, že by tu byla nějaká forenzně významná sexuální nebo psychická porucha, která by snižovala rozpoznávací či ovládací schopnosti ve vztahu k tomuto deliktu, který je pro běžné prostřáčky z etického hlediska naprosto nepřipustný. Znalec dále uvedl, že nešlo o ojedinělý delikt, tudíž obžalovaný si z toho mohl udělat nějaké závěry, navíc znalec uvedl, že nezažil, že by pod pervitinem někdo páchal nějaké delikty, které by si posléze nepamatoval, s tím se znalec ve své dlouhé praxi nikdy nesetkal. Dále uvedl, že abuzéry pervitinu vidí poměrně často, protože je to velmi aktuální droga, ale že by viděl někoho, kdo potom má totální poruchy paměti, to ještě nezažil. Pod pervitinem viděl spoustu velmi vážných, brutálních, agresivních jednání, nicméně že by se pervitinem spojovaly sexuální delikty, to je velmi vzácné, ne že by neexistovaly, ale v těchto případech není důvod mluvit o ovládacích a rozpoznávacích schopnostech jako o podstatně snížených. Ti lidé jsou si většinou dobře vědomi toho, že pervitin či jiná droga může jejich chování výrazně negativně ovlivnit. Jinými slovy oba znalci stvrdili u veřejného zasedání závěry svého znaleckého posudku a i odvolací soud je toho názoru, že pervitin neměl zásadní vliv na chování a jednání obžalovaného, kdy ovládací a rozpoznávací schopnosti byly dle znalců zachovány. Pokud jde o další námitku obžalovaného, že prof. Weiss vypracovával znalecký posudek nejen na něj, ale i na poškozenou N. M., pak toto nelze považovat za jednoznačnou vadu řízení, tak tento názor obhajoby je zcela lichý, tato otázka byla již opakovaně řešena i judikována a odvolací soud má za to, že tato situace není vyloučena. Stává se i poměrně obvyklou, znalec je profesionál a je schopen oddělit zkoumání obžalovaného od zkoumání poškozené, není tím nijak ovlivněn, a naopak tato situace může být spíše k dobru, kdy znalec je schopen posoudit a znát lépe i spis samotný, celou situaci v souvislostech, a je tedy spíše otázkou toho, že to může být ku prospěchu k vypracování obou znaleckých posudků. Rozhodně tento postup není v rozporu s trestním řádem. Odvolací soud si byl vědom i návrhu státního zástupce ohledně posouzení vzniku xxxxxxxxxxxxxxxxxx u poškozené N. M., kdy byl učiněn návrh, aby byl vyslechnut znalec psychiatr MUDr. Karel Stíbrál.

Odvolací soud tohoto znalce se předvolával k veřejnému zasedání, kdy tento se písemně omluvil ze zdravotních důvodů a z jeho omluvy je zcela patrné, že v dohledné době není a nebude schopen se dostavit k soudu, proto přistoupil odvolací soud k opětovnému výslechu znalce prof. Weisse, který vypracovával znalecký posudek na poškozenou N. M. právě s MUDr. Stibrale. Ten uvedl zcela jednoznačně, že je schopen stvrdit i závěry kolegy MUDr. Stibrala a je k tomu plně kompetentní. Znalci dospěli k jednoznačnému závěru, že v době vyšetření byla u poškozené shledána xxxxxxxxxxxxxxxx a znovu popisuje všechny znaky, které shledali v době vyšetření u poškozené, a poukazuje na symptomatiku, která je podrobně popsána ve znaleckém posudku, kdy znalec uváděl především přetrvávající poruchy spánku, příjmu stravy, úzkostnost, obavy z návštěv míst, kde se dítě pohybovalo s pachatelem, přetrvávání odmítání věcí či hraček, které by vyšetřovaná viděla, či s nimi musela manipulovat u pachatele či přímo s ním. Poukázal na ty tiky oběma očima, které se málokdy vyskytují, také drobné tiky v horní části obličeje, které by vyžadovaly odbornou léčbu. Všechno toto jsou podle něj konkrétní symptomy, které jednoznačně naplňovaly požadavky mezinárodní klasifikace nemocí k této diagnóze xxxxxxxxxxxxxxxx. Toto je vedlo právě k závěru, že stav poškozené vyžaduje léčbu, ke které došlo, a poškozená byla hospitalizována v Thomayerově nemocnici na psychiatrii. Znalci dospěli k závěru, že xxxxxxxxxxxxxxxx měla vznik v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného. Znalec prof. Weiss sám uvedl, že právě s ohledem na to, v jak těžkém stavu byla poškozená, což vyplývá ze znaleckého posudku, doporučili hospitalizaci poškozené. Taktéž znalec u veřejného zasedání potvrdil závěr, že xxxxxxxxxxxxxxxx u poškozené přetrvávala minimálně ještě v době přijetí do Thomayerovy nemocnice, když následně po dobu měsíční léčby se stav zlepšoval, jak vyplývá i ze zprávy Thomayerovi nemocnice. Nelze si nevšimnout, že znalci ve svém znaleckém posudku uvedli, že trauma bylo vyvoláno právě sexuálním zneužitím, nikoli disfunkčním rodinným prostředím, které pro poškozenou představovalo trvalý stav.

9. Pokud jde o závěry o vině obžalovaného pod body II./1, 2, jednoznačně lze uzavřít, že na obou nosičích, jak na mobilním telefonu značky Samsung tak na paměťové kartě MicroSD zn. Adata, kterou obžalovaný používal, byly zajištěny fotografie a videa zobrazující neztotožněné dívky a tyto jsou zobrazeny obnažené v xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx. Jednu z těchto fotografií zcela jednoznačně vyhotovil samotný obžalovaný, kdy mj. i vyplývá z dokazování, že obžalovaný pořizoval takto sexuálně laděné fotografie, a to i nezl. N. M., o čemž mluvila i pošk. S. P., kdy uvedla, že jí obžalovaný s N. (pošk. M.) taktéž fotografoval. S ohledem na to, co bylo obsaženo v obou nosičích je jasné a není pochyb o tom, že obžalovaný tyto fotografie a videosoubor přechovával, on sám to v podstatě ani nesporně, ovšem sám si není jistý, jak k tomu všemu došlo, byť některé konkrétní fotografie popisuje i uvádí, o koho jde, k některým se nevyjádřil vůbec, ale víceméně nesporně, že tyto fotografie byly u něj nalezeny, kdy minimálně jedna fotografie uložená na nosičích byla jím i zhotovena. Důkazy o vyhotovení ostatních uložených fotografií jednoznačně nejsou, k tomu přihlédl i nalézací soud, když dospěl k závěru, že obžalovaný přímo vyrobil, a to stoprocentně, pouze jednu fotografii, která byla nalezena na obou těchto nosičích.
10. Odvolací soud pokud jde o právní kvalifikaci, však dospívá k jiným závěrům, než soud nalézací. Pokud jde o jednání pod bodem I. /1, 2 zde je třeba říci, že jednání bod body I. /1, 2 je pokračující jednání zločinu znásilnění, kdy s argumentací státního zástupce se odvolací soud neztotožnil. Jedná se o pokračující jednání s blízkou časovou souvislostí i jednotlivé útoky jsou vedeny se stejným záměrem, proti stejnému objektu, tzn. nezletilému dítěti a naplňují stejnou skutkovou podstatu stejného tr. činu a jsou spojeny stejným způsobem provedení (srov. § 116 tr. zákoníku). Dle názoru odvolacího soudu není podstatné, zda mezi tím mohl obžalovaný mít pohlavní styk s dospělou

osobou či nemohl, je zde zcela jednoznačné, že došlo k atakům vůči dvěma nezletilým poškozeným, a to je to pokračující poruchové jednání, jehož kontinuitu nemůže přerušit dobrovolný pohlavní styk s dospělou ženou. Ve vztahu k nezletilé N. M. se také jedná o přečin zneužití dítěte k výrobě pornografie podle § 193 odst. 1 tr. zákoníku, kdy tato právní kvalifikace užitá nalézacím soudem je správná. Odvolací soud však dospěl k závěru, že jednání obžalovaného je ještě s ohledem na shledání xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx u poškozené N. M. třeba kvalifikovat i takto podle odst. 3 písm. c) § 185 tr. zákoníku. Odvolací soud si je vědom faktu, že ne každá xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx nebo jakékoli jiné ublížení na zdraví v psychické formě musí být těžkou újmou na zdraví podle § 122 odst. 2 tr. zákoníku, přičemž velmi podrobně se k tomu vyjadřuje i nalézací soud, který neshledává těžkou újmu na zdraví, byť dospěl ke stejnému závěru jako soud odvolací, že u poškozené M. xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx rozvinutá byla. Odvolací soud je jiného názoru, zcela jednoznačně vyplývá i ze znaleckého posudku, že se jednalo u poškozené o těžký stav, všechny ty symptomy, které jsou popisovány, a které vyjádřil i odvolací soud v popisu skutku, jsou natolik závažné, že je zcela zjevné, že zasahovaly do běžného života poškozené tak zásadním způsobem, že jí normální kvalitu život velmi znesnadňovaly, jedná se o několik závažných symptomů, kdy je patrné, že její stav byl velmi vážný, protože ne vždy znalci doporučují hospitalizaci, což se v tomto případě stalo, kdy poškozená byla hospitalizována v Thomayerově nemocnici na psychiatrii, a to po dobu jednoho měsíce, když její stav se v rámci hospitalizace naštěstí zlepšil. Znovu je třeba zopakovat, že odvolací soud je toho názoru, že se jedná jednoznačně o těžkou újmu na zdraví, kdy ten zásah do obvyklého způsobu života je srovnatelný s ostatními poruchami zdraví uvedenými v ustanovení § 122 odst. 2 písm. a) až h) tr. zákoníku a i ta doba, po kterou tomu tak bylo, což je minimálně od února 2020, kdy byla vyšetřena znalci, do doby hospitalizace Thomayerovou nemocnicí v dubnu 2020, konkrétně 17. 4. 2020, je tedy obdobím delším šesti týdnů, tedy v intencích s ustálenou judikaturou k výkladu ust. § 122 odst. 2) písm. i) tr. zákoníku. Odvolací soud dospívá k závěru, že je jednoznačně třeba jednání obžalovaného kvalifikovat i takto přísněji tj. podle odst. 3 písm. c) § 185 tr. zákoníku. V tomto směru došlo ke změně právní kvalifikace, došlo ke změně skutkového stavu a i popisu skutku. Odvolací soud se však neztotožnil s návrhem státního zástupce, který učinil u veřejného zasedání, že by jednání obžalovaného mělo být v tomto směru kvalifikováno v souběhu i jako přečin ohrožení výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, a to u obou nezletilých. Souběh těchto dvou trestných činů sice vyloučen není, je však třeba posuzovat jednání obžalovaného ve vztahu ke konkrétním poškozeným. Je třeba si položit otázku, zda obě poškozené byly na takovém stupni duševního vývoje, aby je závadové jednání obžalovaného mohlo ovlivnit a mohlo vzniknout nebezpečí pro jejich další život, předpokládané tímto ustanovením, tedy zda by to vedlo k tomu, že by následně nevhodné vzorce chování byly schopny si poškozené zapamatovat a aplikovat, a mohlo by to vést k tomu, že by např. žily promiskuitně či propadly alkoholu, drogám či podobně. V tomto případě dle názoru odvolacího soudu toto nebylo úplně na místě, a to i s ohledem na nízký věk obou poškozených, kdy poškozené byly ve věku čtyř let, ale co bylo zejména podstatné pro posouzení, že nedošlo k naplnění znaku přečinu ohrožování výchovy dítěte podle § 201 tr. zákoníku je skutečnost, že jednání obžalovaného nelze označit za svádění k zahálčivému nebo nemravnému způsobu života, který svým násilným útokem narušil psychickou integritu nezletilé v sexuální oblasti tím, že jí svým sexuálním chováním v podstatě psychicky týral. Tyto jeho hrubé násilné útoky na psychickou integritu nezletilých dětí neschopných vzhledem k jejich věku a způsobu užitého násilného jednání obrany vede zpravidla k jiným následkům, a to následkům v podobě komplikací a poruch v navazování přirozených partnerských nebo sexuálních vztahů v dospělosti, k obavám před opakováním traumatizujícího zážitku z dětství, nikoli k fixování nepříznivého

modelu chování, jehož se dítě stalo obětí. Proto odvolací soud dospěl jednoznačně k závěru, že jednání obžalovaného nelze kvalifikovat podle § 201 tr. zákoníku, a to z výše uvedených důvodů. Odvolací soud zde vychází i z některých rozhodnutí Nejvyššího soudu (srov. R 47/1992). Pokud jde o právní kvalifikaci pod bodem II./1, 2, zde se taktéž neztotožnil s užitou právní kvalifikací nalézacího soudu, kdy lze přisvědčit odvolání státního zástupce, že se sice jedná o pokračující jednání, ale že toto pokračující jednání lze kvalifikovat pouze toliko podle § 192 odst. 1 tr. zákoníku, nikoli i podle odst. 3 s ohledem na jednu vyrobenou fotografii, kdy státní zástupce poukazoval na to, že tato jedna obsažená fotografie v obou médiích by měla být vedena jako samostatný skutek. Ve znění § 192 odst. 3 tr. zákoníku je uvedena výroba samotná, kdežto přechovávání je samostatně uvedeno v § 192 odst. 1 tr. zákoníku. Proto i odvolací soud dospívá k závěru, že je potřeba jednání obžalovaného oddělit, a proto tak i učinil, a pod bodem III. v rozsudku Vrchního soudu v Praze je uvedeno to jednání, kterým obžalovaný vyrobil prokazatelně jednu fotografii závadového charakteru a bylo toto jednání kvalifikováno jako přečin výroby a jiné nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 3 tr. zákoníku. Pokud jde o obžalovaným namítanou motivaci, která měla být jiná než sexuální, a to mělo vést soud k tomu, že jednání neměl kvalifikovat jako znásilnění podle § 185 tr. zákoníku, nelze s tímto názorem souhlasit.

11. Jednak bylo jednoznačně prokázáno, že motiv byl sexuální, kdy lze poukázat i na jednání vůči svědkyni A. M., a její výpověď a jistě i na závěry znalců, kteří vypracovali znalecký posudek na obžalovaného, kdy uvedli, že v případě prokázání viny lze předpokládat, že byl obž. veden snahou o získání sexuálního vzrušení či uspokojení. Nutno dále poukázat na skutečnost, že ze skutkové podstaty tohoto tr. činu, nelze dovodit požadavek na naplnění motivu pachatele, aby jednáním spadajícím pod objektivní stránku tohoto tr. činu jednal pouze v úmyslu uspokojit svůj pohlavní pud.
12. Odvolací soud se zabýval i uloženým trestem a nutno říci, že se se všemi závěry nalézacího soudu ohledně trestu ztotožnil. Uložený trest tak, jak jej uložil nalézací soud lze považovat za trest, který je jednoznačně adekvátní a přiměřený, a to i přesto, že odvolací soud zpřísnil právní kvalifikaci u obžalovaného, kdy kvalifikoval jeho jednání pod bodem I. i podle § 185 odst. 3 písm. c) tr. zákoníku, a pod bodem III. jednání kvalifikoval jako samostatný skutek spácháním přečinu výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 3 tr. zákoníku. I přes toto zpřísnění považuje uložený trest odvolací soud za dostatečný, rozhodně nelze tento trest považovat za nepřiměřeně přísný, tento trest je dle názoru odvolacího soudu zcela adekvátní. U obžalovaného nelze shledat v podstatě žádnou polehčující okolnost, kterou neshledal ani soud nalézací, je třeba říci, že obžalovaný spáchal vícero trestných činů, spáchal své jednání na dvou nezletilých poškozených, tedy pokud jde o nejzávažnější jednání, což je zločin znásilnění podle § 185 odst. 3 tr. zákoníku. Lze navíc říci, že jednání obžalovaný páchal po poměrně dlouhou dobu. Pokud jde o rejstřík trestů, tak ten obsahuje odsouzení, ke kterým již nelze přihlížet, respektive se na osobu obžalovaného hledí jako by trestán nebyl. Pokud jde o zařazení do věznice s ostrahou, to je v souladu se zněním trestního zákoníku. S tím se taktéž nalézací soud ztotožnil. Stejně tak se odvolací soud ztotožnil i s uloženým trestem propadnutí věci.
13. Pokud jde o náhradu škody lze říci, že do tohoto výroku zasáhl odvolací soud jen minimálně, kdy se ztotožnil s výší škody nemajetkové ve výši 100.000 Kč u každé z poškozených. Pokud jde o výrok o náhradě škody vůči poškozené S. P., ta si nepodala odvolání do tohoto výroku, kdy jí byla přiznána nemajetková újma ve výši 100.000 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,25% ročně od 18. 8. 2020 do zaplacení, kdy zde nutno říci, že rozhodně tento výrok ani nelze ve

prospěch poškozené nějakým způsobem upravovat, byť by se odvolací soud asi zabýval tím, od kdy běží úrok z prodlení, ale s ohledem na absenci odvolání poškozené do tohoto výroku nezasahoval, když se v podstatě i s výší přiznané částky ztotožnil, takže ani na podkladě odvolání obžalovaného do tohoto výroku nezasáhl. Pokud jde o výrok vůči poškozené nezletilé N. M., tam došlo k připojení s velmi vysokým nárokem a to ve výši 1.000.000 Kč, kdy však poškozené bylo přiznáno toliko 100.000 Kč i s úroky z prodlení stejnými jako u poškozené P. Odvolací soud dospěl k závěru, že nelze u této poškozené přiznat úroky z prodlení, protože tyto úroky z prodlení poškozená nepožadovala, tedy nelze jít v tomto případě nad rámec návrhu poškozené. Proto z podnětu odvolání obžalovaného tyto úroky nebyly přiznány a částka byla ponechána ve výši 100.000 Kč za další nemajetkovou újmu. Lze vyjít z odvolání poškozené, když tato požadovala mj. i formu tzv. další nemajetkové újmy, což vyplývá i z jejího odvolání, kdy v podstatě v nároku na nemajetkovou újmu bylo zahrnuto i ztížení společenského uplatnění, ale ke stanovení výše tohoto nároku soud nemá jakékoli podklady, krom toho v tomto směru absentuje znalecký posudek, takže částku 100.000 Kč ponechal odvolací soud jako náhradu za tzv. další nemajetkovou újmu i s ohledem na shledanou xxxxxxxxxx poruchu. Odvolací soud tedy pouze specifikoval, o jakou nemajetkovou újmu se v rámci ustanovení § 2958 občanského zákoníku jednalo. Odvolací soud se za této situace ztotožnil s tím, že ve zbytku nároku na náhradu nemajetkové újmy v penězích je třeba poškozenou odkázat na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Lze proti němu podat dovolání. Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni a to do dvou měsíců od doručení opisu písemného vyhotovení tohoto rozhodnutí. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky.

Dovolání může podat nejvyšší státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obžalovaného, obžalovaný pak pro nesprávnost výroku, který se ho bezprostředně dotýká.

Obžalovaný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání, které by nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, by nebylo považováno za dovolání, byť by tak bylo označeno.

Důvody, pro které lze dovolání podat, jsou uvedeny v § 265b tr. řádu, nutný obsah dovolání je uveden v § 265f tr. řádu.

Praha 18. února 2021

JUDr. Luboš Vrba v. r.
předseda senátu

JUDr. Alexander Károlyi v. r.
vyhotovil